

מקורות פרשת יתרו ה'תשע"ט לאיזו מטרה נבחרנו מכל העמים?

ובחמור יחדיו; אם קצרת - 'ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו'.
ואפילו היית סתם מהלך בדרך - 'כי ייקרא קן צפור לפניך... לא
תיקח האם על הבנים'.

בראשית רבה מד,א: מה אכפת לקדוש ברוך הוא למי ששוחרט מן
הצוואר או מהעורף?

4. בראשית ב: ויצו ה' אלוקים על האדם לאמור מכל עץ הגן אכל
תאכל, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות.

תנחומא נשא טז: בשעה שברא הקב"ה את העולם, נתאוה **שיהא**
לו דירה בתחתונים כמו שיש בעליונים. ברא את האדם וציווה
אותו 'מכל עץ הגן אכול תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו'. כיון שעבר על ציוויו אמר הקב"ה: כך הייתי מתאוה שיהא
לי דירה בתחתונים כמו שיש לי בעליונים ודבר אחד ציוויתי אותך
ולא שמרת אותו?! מיד סלק הקב"ה שכינתו ... עד שעמד משה
והורידה לארץ, שנאמר: 'וירד ה' על הר סיני'.

תניא פרק לז: כאשר כל הנשמה ונפש האלוקית שבכל ישראל...
תקיים כל תרי"ג מצות התורה - שס"ה לא-תעשה להפריד שס"ה
גידים של דם נפש החיונית שבגוף שלא יינקו ויקבלו חיות בעבירה
זו מאחת משלש קליפות הטמאות... ורמ"ח מצות עשה להמשיך
אור אין-סוף ברוך הוא למטה להעלות לו ולקשר ולייחד בו כללות
הנפש החיונית שברמ"ח אברי הגוף... ומאחר שכללות נפש החיונית
שבכללות ישראל תהיה מרכבה קדושה לה, אזי גם כללות החיות
של עולם הזה, שהיא קליפת נוגה עכשיו תצא אז מטומאתה וחלאתה
ותעלה לקדושה להיות מרכבה לה' בהתגלות כבודו.

היום יום ה חשוון: מצווה לשון **צוותא וחיבור** והעושה מצווה
מתחבר עם העצמות ברוך הוא. וזהו "שכר מצווה מצווה" - מה
שנתחבר עם עצמות אור אין סוף מצוה הציווי זהו שכרו.

1. מארק טוויין (בנוגע ליהודים, 6 ספטמבר 1899): אם
הסטטיסטיקה מדויקת הרי שהיהודים הם רק אחוז אחד של הגזע
האנושי. כוכב קטן מהבהב, עכור ועלוב. הגיוני שכמעט ולא היה
צריך לשמוע אודות היהודי, אבל שומעים ותמיד שמעו עליו.
הוא זוהר ככוכב לכת בשמיים לא פחות מן המעצמות הגדולות,
חשיבותו המסחרית מרקיעה שחקים בחוסר כל יחס למספרו
באוכלוסייה הכללית ותרומתו לרשימת הכבוד של אישים בספרות,
מדע, אומנות, מוסיקה וכלכלה חורגת מכל קנה מידה.
המצרים, הבבלים והפרסים קמו בזמנם, מילאו את שמינו ככוכבי
שביט עד שזיום דעך ונמוג לחלוטין. בעקבותיהם באו היוונים
והרומאים ברעמים כבירים עד שהשתקו ונעלמו. היהודי ראה
את כולם, ניצח את כולם ועוד איננו מראה סימני התדרדרות. כל
הברואים חדלים פרט ליהודי, כל עוצמה כורעת ורק שלו שרירה
וקיימת. מהו סוד חיי הנצח?."

2. שמות יט: ומשה עלה אל האלוקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר:
כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל... ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל
הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש.

טור אורח חיים סימן מז: בברכת 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן
לנו את תורתו' - יכוון על מעמד הר סיני איך בחר בנו מכל האומות
והשמיענו דבריו מתוך האש ונתן לנו תורתו הקדושה שהיא בית
חינו, כלי חמדתו שהיה משתעשע בו בכל יום.

רבנו בחיי שמות ג,א: וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֵּעַר בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנו אֶפְלָ
- ירמוז הסנה לעם השפל אשר ברזל באה נפשו והוא בוער תמיד
באש הצרות והצרות יקיפוהו מכל צדדיו וראוי שיכלה בצרותיו -
והוא עומד ומתקיים בין האויבים בדרך המופת ואיננו אֶפְלָ.

שבת פט,א: מאי הר סיני? הר שירדה **שנאה** לעכו"ם עליו ושם
נולדה **שנאת האומות לישראל**.

3. מכות כג: דרש רבי שמלאי: 613 מצות נאמרו לו למשה - 365
לאוין כמנין **ימות החמה** [שהמצוות מקיפות כל יום בשנה] ו-248
מצוות עשה כנגד **איבריו של אדם** [שהמצוות מקיפות כל איבר
בגוף, חלק שייכות לראש, חלק לעיניים, חלק לפה, חלק למערכת
העיכול וכו'].

מדרש דברים רבה, ו, ג: אמר הכתוב (משלי א) 'כי לוויית חן הם
לראשך'... **לכל מקום שתלך המצוות מלוות אותך.** 'כי תבנה בית
חדש - ועשית מעקה לגגך'; אם עשית דלת - 'וכתבתם על מזוזות
ביתך'; אם לבשת בגד חדש - 'לא תלבש שעטנז'; אם הלכת לגלח
- 'לא תקיפו פאת ראשכם'; אם הלכת לחרוש - 'לא תחרוש בשור